

[Wilhelm.]

de 40 mill. kr. Det er en forringelse, og det er det afgørende for vores stilling til forslaget her.

Hvad angår måden, man giver forfatterhonorar på, er vi ikke særlig varme på selve princippet, at man giver et bestemt beløb — og det uanset om det er et pristalsreguleret kronebeløb eller det er et eller andet divisorbeløb — pr. bind af grunde, der er så selvindlysende, at jeg ikke behøver komme med dem.

Men jeg kan da godt lykønske kulturministeren til, at det er lykkedes at få den konservative ordførers accept — for det var det vel nærmest — af den løsning, kulturministeren lægger frem her, i betragtning af at den konservative ordfører i sagen i anden egenskab for nylig jo sagde, at i givet fald måtte man opfordre til, at forfatterne gik på bibliotekerne og tog bøger ned af hylderne. Se, det kunne jo have været morsomt, for det er jo en alvorlig sag at tage bøger ned af hylder. Jeg ville da gerne have set situationen udvikle sig i virkeligheden for at se, hvordan kulturministeren og for den sags skyld også den tidligere kultur- og justitsminister ville have reageret på sådan en aktion. I konsekvens af tidligere galskab havde man vel simpelt hen været nødt til at dekretere, at forfattere, der deltog i det, uanset om de var konservative ordførere eller hvad de var, for al fremtid måtte være forment adgang til kunstfondens midler.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthiasen*):

Må jeg begynde med at takke samtlige partier for de tilsagn, der er givet om at se på forslaget i udvalget. Jeg synes, der er en række af de problemer, vi har været inde på, der bedst egner sig til udvalgsarbejde. Jeg vil også gerne sige tak for de venlige bemærkninger, der er faldet om forslaget.

Jeg vil begynde med at sige, at naturligvis er det ikke — mindst af alt for en kulturminister — en lykkelig ting at skære ned på kulturbudgetterne, i særdeleshed ikke på det, jeg betragter som noget af den vigtigste kulturlovgivning her i landet, nemlig folkebibliotekerne. Det er ikke nogen lykkelig situation, men udgangspunktet har været, at man havde vedtaget en besparelse, som so-

cialdemokratiet stemte imod, men som lå i finansloven, og som vi selvfølgelig må rette os efter. Herom kan der ikke være nogen tvivl.

Der er gjort forskellige bemærkninger om bloktilskuddene, der blev udsat, og overgangen til bloktilskud pr. 1/4 1978. Jeg vil gerne sige, at socialdemokratiet er principielt også tilhænger af på længere sigt på alle områder at få gennemført bloktilskud, men der er netop i forbindelse med folkebiblioteksloven i tilbagestående områder, hvad der kan dokumenteres under udvalgsarbejdet, nogle særlige problemer; vi måtte her tage det hensyn at få de kommuner med, som ikke havde fået udbygget deres biblioteksvæsen. Det er ikke et spørgsmål om at overdimensionere tingene. Det er et spørgsmål om, at f. eks. visse øsamfund har vældig svært ved at komme op på samme niveau som andre steder i landet. Det er et spørgsmål om, at en række kommuner er sammenlagt og ikke på tidligere tidspunkter har fået deres biblioteksvæsen i orden; de vil nu i samarbejde inden for de nye kommunestrukturer få lejlighed til at gøre det i den 2 års periode. Det er sådanne hensyn, man må tage for at komme igennem med det.

Jeg skal kun sige om forfatterfonden — både hr. Lembourn og hr. Wilhelm har været inde på det — at det er klart, vi kan drøfte spørgsmålet, om der kan ændres på beløbene i selve udvalgsarbejdet, når tallene ligger på bordet. Der er én ting mere at sige. Der sidder i øjeblikket også et bogmarkedsudvalg, der formentlig skulle blive færdig i løbet af et halvt års tid med sin betænkning. Hvis samtidig en kommission for hele biblioteksvæsenet kunne gennemføre sit arbejde hurtigt, så ville man have et klart udgangspunkt for, hvordan forfatterfonden skulle have sine penge, og hvordan den skulle støttes i fremtiden. Jeg erkender — både som fru Kristine Heltberg og andre har været inde på det — at der er nok en tendens til, at det er hæfter, der kommer i øjeblikket. Der er ikke en rimelig fordeling. Man kunne måske sige, at en bestemt sum kunne gå til en forfatterfond, der så kunne skabe en udjævning. Jeg ved ikke, om bogmarkedsudvalget er inde på disse tanker, men der ligger en række tanker i dette, som måske nok kunne praktiseres. Ved at vinde denne tid kunne vi få mulighed for at få en samlet løs-